

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Măracineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax: +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 637
din 26.11.2009**

Dosar nr.: 248/2009

Petiția nr.: 5809/05.06.2009

Petent: B G

Obiect: discriminare prin unele dispoziții legale

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1 Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1 B G , domiciliat în

I.1 Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1 Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Handicap, cu sediul în Calea Victoriei nr.194 sector 1 București

I.1.2 Ministerul Finanțelor Publice, cu sediul în str.Apolodor nr.17, sector 5 București

II. Obiectul sesizării

2.1 Petentul, persoană cu handicap, sesizează faptul că posedă autoturism, dar nu beneficiază de scutirea unor taxe prevăzute de dispozițiile Legii 448/2006 datorită faptului că nu deține carnet de conducere, precum și că mașina sa fiind din fabricație prevăzută cu cutie automată nu intră în categoria mașinilor adaptate handicapului.

2.2 Petentul a fost diagnosticat cu o boală care este incompatibilă cu calitatea de conducător auto, deși relatează că poate șofa.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1 Petentul, persoană cu handicap grav, relatează faptul că posedă autoturism cu cutie automată și nu are permis de conducere. Petentul comunică faptul că autoturismul dânsului era înmatriculat în străinătate, l-a radiat, și s-a

prezentat în România pentru a-l înmatricula. Petentul susține că datorită handicapului său trebuie să beneficieze de dispozițiile Legii 448/2006 în sensul scutirii de la unele taxe prevăzute de acest act normativ. Petentul se consideră discriminat pentru faptul că nu i-au fost acordate facilitățile pe motiv că legea prevede ca persoana cu handicap să posede permis de conducere.

3.2 Petentul mai reține faptul că a fost diagnosticat cu boala „Charcot Marie Tooth”, iar legea face discriminare prin diagnosticarea bolilor cu drept de conducere auto, în sensul că legea interzice acest diagnostic.

IV. Procedura de citare

4.1 Prin adresa înregistrată cu nr.7042 din data de 21.07.2009, a fost citat domnul B G prin adresa nr.7041 din data de 21.07.2009, la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, la termenul de 13.08.2009. Prin adresa nr.6144 din data de 17.06.2009 s-a solicitat punctul de vedere al Ministerului Finanțelor Publice. Prin adresele nr.7566/14.08.2009 și nr.7565/14.08.2009 s-a ridicat excepția de necompetență materială, având în vedere Decizia 997/2008 a Curții Constituționale.

V. Susținerile părților

5.1 Petentul se consideră discriminat prin dispozițiile legale în ceea ce privește faptul că nu beneficiază de scutirile prevăzute de Legea 448/2006 pentru că nu posedă carnet de conducere și pentru că legea face diagnosticarea persoanelor cu handicap cu drept de conducere.

5.2.1 Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Handicap prin adresa înregistrată cu nr.6851/14.07.2009 susține că potrivit art.3 alin.2 și 5 din OG 50/2008 pentru instituirea taxei de poluare pentru autovehicule sunt exceptate de la plata taxei, autoturismele echipate și destinate conducerii de către persoanele cu handicap fizic grav și accentuat, astfel cum acestea sunt definite în Legea 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap care posedă permis de conducere. Autovehiculele dotate cu cutie de viteze care poate funcționa în regim automat nu intră în categoria celor adaptate sau echipate special și nu sunt exceptate de la plata taxei.

5.2.2 Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Handicap susține că a făcut demersurile în sensul să beneficieze de scutirea de taxă, persoanele cu handicap chiar dacă nu sunt posesoare de carnet de conducere sau dacă autoturismul pe care îl dețin este sau nu adaptat.

5.3 Ministerul Finanțelor Publice prin adresa nr.7698/20.08.2009 comunică faptul că odată cu instituirea taxei de poluare pentru autovehicule prin OG 50/2008 ulterior modificată prin OG 218/2008 și 7/2009 intră în competența de soluționare a Ministerului Mediului.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1 În drept, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a

apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.2 În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

6.3 Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.4 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.5 Există organe reglementate de Constituție care au competența de a analiza discriminarea instituită prin dispoziții legale (Curtea Constituțională care s-a pronunțat în mai multe rânduri în sensul constituționalității sau

neconstituționalității unor prevederi legale, raportat la art.16 din Constituție privind egalitatea în fața legii).

6.6 Curtea Constituțională, **prin decizia nr. 997 din 7.10.2008, a admis excepția de neconstituționalitate a art. 20 din O.G. nr. 137/2000**, republicată considerând că în măsura în care s-ar admite că pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000, republicată, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unui text de lege, s-ar pune în discuție legitimitatea C.N.C.D. de a înălțura consecințele faptelor discriminatorii, prin hotărâri, ce pot duce, în ultimă instanță, la încetarea aplicabilității unor dispoziții de lege, și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, încălcându-se în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea în atribuțiile legislativului dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale Art. 16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

6.7 Colegiul Director analizând petiția dedusă soluționării, precum și punctele de vedere exprimate, în scris, de partea reclamată, este de opinie că, presupusele acte/fapte de discriminare invocate de petent, respectiv faptul că se stipulează ca persoana cu handicap să fie posesoare de carnet de conducere și autoturismele cu cutie de viteză automată din fabricație nu intră în categoria autoturismelor adaptate handicapului, își au izvorul în actele normative. Referitor la boala cu care a fost diagnosticat petentul și care nu este compatibilă cu calitatea de conducător de autovehicule, Colegiul este de opinie că acesta trebuie să se adreseze autorităților medicale competente.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1.Referitor la primul capăt de cerere, admiterea excepției de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, ridicată din oficiu, având în vedere Decizia 997/2008 a Curții Constituționale;

2. Referitor la al doilea capăt de cerere, nu intră sub incidența O.G. 137/2000, competența revenind autorităților medicale competente;

3. Clasarea dosarului;

4. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;

5. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

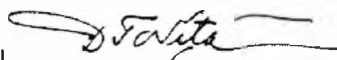
GERGELY Dezideriu – Membru

HALLER Istvan - Membru

NIȚĂ Dragoș Tiberiu – Membru

PANFILE Anamaria – Membru

TRUINEA Roxana Paula - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

